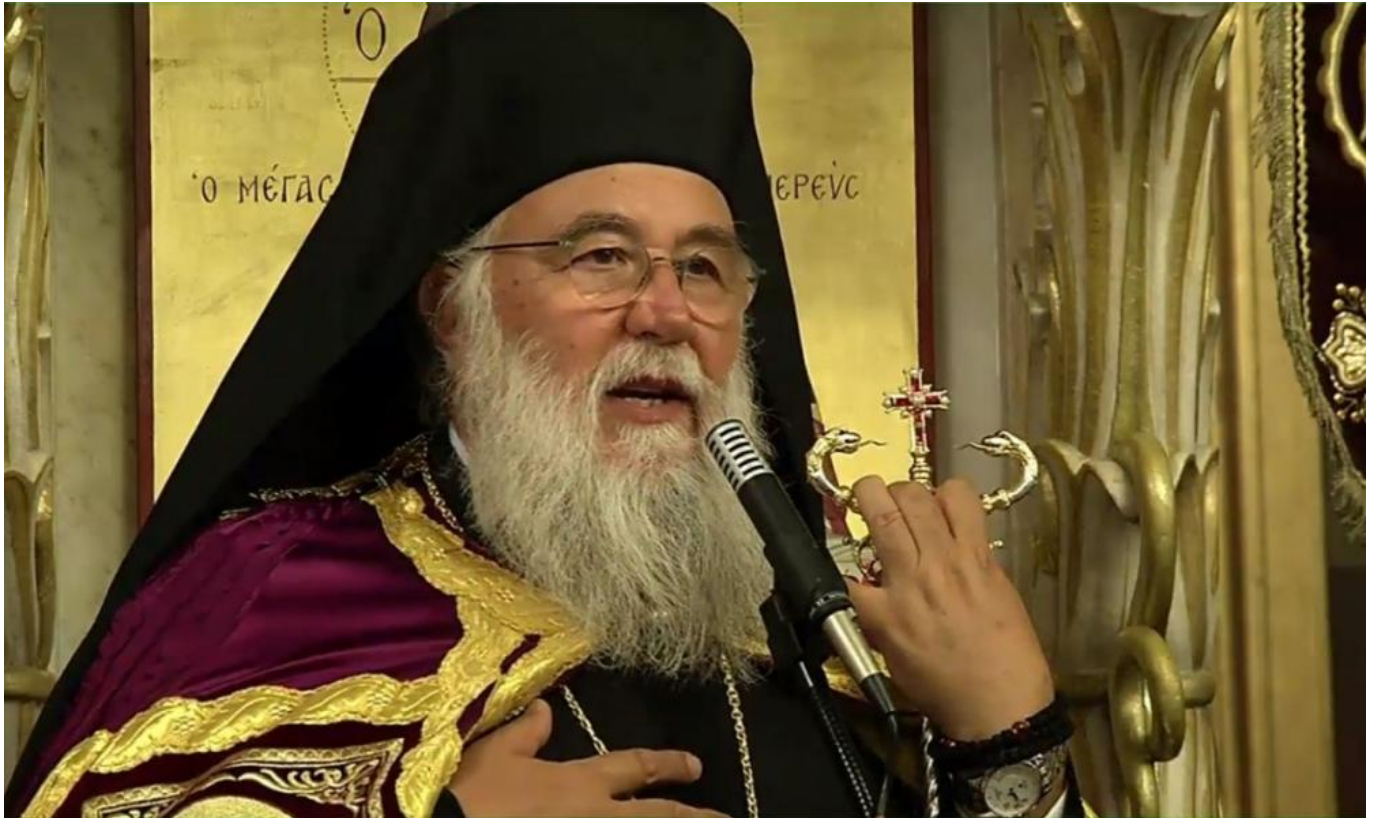

Μητροπολίτης Κερκύρας: “Ας πάρουμε δύναμη από την πίστη”

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων](#)

“Παρηγορηθείτε όμως κι εσείς με την θερμή προσευχή. Με την εμπιστοσύνη στον Θεό. Με την βεβαιότητα εντός μας ότι η θυσία που κάνουμε να είμαστε μακριά από τους άλλους είναι ο,τι ζητά ο Θεός από όλους: πράξη μεγάλης αγάπης!” αναφέρει σε μήνυμα προς το λαό της Ιεράς Μητροπόλεως που στέλνει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος.

Διαβάστε το μήνυμά του:

«Έπικοινωνῶ μαζί σας γιά νά σᾶς βεβαιώσω ὅτι στήν δοκιμασία πού περνοῦμε αὐτό τό διάστημα καί ὁ κόσμος καί ἡ πατρίδα μας καί ὁ τόπος μας ἡ Ἐκκλησία καί ὁ ἐπίσκοπος καί πνευματικός σας πατέρας δέν σᾶς ἀφήνουμε μόνους σας. Εἴμαστε κοντά σας. Ἔχουμε ἐπιστρατεύσει ὅλα τά πνευματικά ὅπλα πού διαθέτουμε. Τήν ἐμπιστοσύνη μας στόν Θεό καί τό θέλημά Του.

Τήν προσευχή στόν προστάτη τοῦ τόπου μας, τόν Ἅγιό μας Σπυρίδωνα, τό προσκύνημα τοῦ ὁποίου παραμένει ἀνοιχτό γιά ὅλους καθημερινά, ἐνῶ ἐξακολουθοῦν νά τελοῦνται ἐκεῖ οἱ ἱερές ἀκολουθίες, ἔστω καί κεκλεισμένων τῶν

θυρῶν, γιά να μεταδίδονται ραδιοφωνικά, καί ὅποτε εἶναι ἐφικτό καί τηλεοπτικά, πρὸς ἐνίσχυσιν ὄλων. Τὴν προσευχή πρὸς τὴν Παναγία μας, ὥστε ἐκείνη, ὡς ἡ μητέρα ὄλων μας, νά γίνει παρηγορία καί νά μεσιτεύει στὸν Υἱό καί Θεό της νά μὴν μᾶς λησμονήσει.

Τὴν νηστεία, ὥστε νά δείξουμε στὸν Θεό ὅτι ἔχουμε κατανοήσει τὰ μέτρα μας, μέχρι ποῦ μποροῦμε νά φτάσουμε, καί ὅτι θέλουμε νά μᾶς εὐσπλαχνιστεῖ μὴ ἐπιτρέποντας στό πονηρό πνεῦμα νά ταλαιπωρεῖ τὸν κόσμο. Τὴν παραμονή στήν ἡσυχία καί τὴν μελέτη τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, ὥστε νά παίρνουμε δύναμη, γνωρίζοντας τὸν ἑαυτό μας καί σέ τί ὑστεροῦμε, ἀλλὰ καί καλλιεργώντας τὴν ἐλπίδα στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ μας. Τὴν ἐν ταπεινώσει ὑπακοή στίς συμβουλές καί ὁδηγίες τῶν ἐδικῶν, ὥστε νά δείξουμε στήν πράξη τὴν ἀγάπη γιὰ τὸν συνάνθρωπό μας, ἰδίως στοὺς ἀπὸ κοινοῦ κινδύνους.

Γιὰ μένα τὸν ἐπίσκοπό σας εἶναι μεγάλος πόνος νά μὴν μπορῶ νά δῶ τὰ πρόσωπά σας στίς λατρευτικές μας συνάξεις, στίς θεῖες λειτουργίες, στοὺς Χαιρετισμούς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, στοὺς Κατανυκτικούς Ἑσπερινούς. Παρηγοριέμαι ὅμως μέ τὴν μνημόνευση ὄλων σας στό ἱερό θυσιαστήριο. Γνωρίζω ὅτι καί γιὰ σᾶς ἡ μὴ συμμετοχή σας στήν θεία λατρεία εἶναι πόνος. Τό ὅτι δέν ἔχετε τὴν εὐκαιρία νά συναντήσετε τὸν ἱερέα σας, τοὺς ἄλλους ἐνορίτες, τοὺς φίλους σας.

Ἀνάλογος εἶναι ὁ πόνος νά μὴν μπορεῖτε οἱ μεγαλύτεροι νά συναντήσετε τὰ ἐγγόνια σας. Νά εἴστε καί νά εἴμαστε ἀναγκασμένοι νά μένουμε στό σπίτι μας. Νά εἰσέρχεται στήν καρδιά μας λογισμός φόβου καί ἀνησυχίας. Παρηγορηθεῖτε ὅμως κι ἐσεῖς μέ τὴν θερμὴ προσευχή. Μέ τὴν ἐμπιστοσύνη στὸν Θεό. Μέ τὴν βεβαιότητα ἐντός μας ὅτι ἡ θυσία πού κάνουμε νά εἴμαστε μακριὰ ἀπὸ τοὺς ἄλλους εἶναι ὅ,τι ζητᾷ ὁ Θεός ἀπὸ ὅλους: πράξη μεγάλης ἀγάπης!

Ἡ σκέψη μου εἶναι καί σέ ὅλους ἐκείνους, ἰατροὺς καί νοσηλευτές, οἱ ὁποῖοι καί στὸν τόπο μας διακονοῦν στό Νοσοκομεῖο, στά κέντρα ὑγείας, ἀλλὰ καί σέ κάθε ἱατρεῖο, τοὺς μεταφορεῖς τοῦ ΕΚΑΒ, τοὺς φαρμακοποιούς, ἀλλὰ καί ὅλο τό προσωπικό πού πάντοτε, ἀλλὰ ἰδιαιτέρως αὐτό τό διάστημα, παλεύει μέ κόπο καί αὐταπάρνηση νά βοηθήσει κάθε συνάνθρωπό μας.

Πατρικά τοὺς εὐλογῶ καί τοὺς εὐχαριστῶ γιὰ ὅσα κάνουν γιὰ ὅλους. Εὐχαριστῶ καί εὐλογῶ ἀκόμα ὅλους ὅσους ἐξακολουθοῦν νά ἐργάζονται γιὰ λογαριασμό ὄλων μας στίς ἐργασίες πού ἔρχονται σέ ἐπαφή μέ τό κοινό. Καταλαβαίνω καί τὴν δική τους θέση, καθότι ἐξυπηρετοῦν ἐμᾶς, ἐνῶ θά ἔπρεπε καί αὐτοί νά εἶναι σπίτι τους. Ἄς ἀνταποδίδει ὁ Θεός κατὰ τὸν κόπο καί τὴν ἀγάπη τους!

Νά μὴν φοβηθοῦμε, ἀδελφοί! Νά ἔχουμε ὡς γνώμονα στήν ζωὴ μας τὸν λόγο τοῦ

ψαλμωδοῦ: “Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν ἐν ἣ πορεύσομαι” (Ψαλμ. 142). Γνώρισέ μας, Κύριε, τόν δρόμο τόν ὁποῖο καλοῦμαστε νά βαδίσουμε. Παρακαλοῦμε τόν Θεό νά εἶναι μαζί μας καί τό γνωρίζουμε ὅτι δέν θά μᾶς ἐγκαταλείψει. Τόν δρόμο Του ὁ Θεός μᾶς τόν φανερώνει μέσω τῆς Ἐκκλησίας, μέσω τοῦ Εὐαγγελίου, μέσω τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, μέσα ἀπό τίς περιστάσεις τῆς ζωῆς.

Ἄς σηκώσουμε τά χέρια πρός τόν οὐρανό προσευχητικά. Ἄς πάρουμε δύναμη ἀπό τήν πίστη. Ἄς βοηθήσουμε, ἰδίως οἱ νεώτεροι, ὅσους χρειάζονται κάτι αὐτό τό διάστημα. Καί ἄς μὴν λησμονοῦμε ὅτι ὁ Θεός δέν μᾶς ξεχνᾷ. Ἄς γίνεται κάθε ἡμέρα μία καινούργια ἀρχή ἀγάπης πρός τόν Θεό καί τούς ἀνθρώπους, ἀλλαγῆς γιά ὅσα μπορούμε νά ἀλλάξουμε, ταπεινῆς ἀποδοχῆς γιά ὅσα δέν περνοῦν ἀπό τό χέρι μας, προσευχῆς, νηστείας καί ἐλπίδας! Ἡ ἀνάσταση θά ἔρθει !»